

Gefion

Engang var Odin var ude at rejse sammen med Gefion. De kom til en ø, og de kaldte den Odins Ø. Formodentligt mødte Odin en frille, og ville ikke have Gefion i nærheden som vidne. Derfor sendte han Gefion væk og bad hende finde et andet sted at bo. Gefion rejste
5 mod nordøst og kom til Kong Gylfe i Sverige. Gefion var meget smuk, og Gylfe blev naturligvis betaget af hende. Af den grund tilbød han hende så meget jord, hun ville have, som tak for hendes milde gerninger. Hun skulle blot pløje det på et døgn.

Gefion var klog. Hun vidste at det ikke kunne klares uden jættehjælp, så hun rejste strakt
10 til Jotunheim. Har parrede hun sig med en jætte og fik med ham 4 stærke sønner. De blev ikklædt tyreham, spændt for ploven og med deres jættekræfter pløjede Gefion landet ud. Hun rejste da fra Kong Gylfe, men da hun gerne både ville være sammen med Kong Gylfe og Odin lagde hun landet imellem. Hun kaldte øen Sælund (senere Sjælland), fordi den straks blev beboet af sæler. Senere blev øen et samlingspunkt for konger, og Gefion
15 giftede sig endda med en af dem.

Det land Gefion havde pløjet ud, blev til en stor sø i Sverige. Den kaldes Väneren. Kong Gylfe blev naturligvis forarget over hvad Gefion kunne med hendes okser. Der, hvor søen har en bugt eller vig, er der et næs eller en halvø på Sælund. Det skulle efter sigende
20 være meget tydeligt.